

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Boț Alexandr și avocatul acestuia Stoianova Olga, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, în cauza penală în privința lui

Boț Alexandr XXXXX,

născut la XXXXX, originar și domiciliat până la reținere în mun. XXXXX, bd. XXXXX, nr. XX, ap. XX

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1.de la 11 mai 2016 – până la 20 iunie 2016 (prima instanță);

2.de la 18 noiembrie 2016 – până la 21 februarie 2017 (instanța de apel);

3.de la 12 octombrie 2017 - până la 10 ianuarie 2018 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 iunie 2016, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală Boț Alexandr a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Boț Alexandr la 03 mai 2016, aproximativ la orele 20³⁰, aflându-se în curtea blocului locativ din XXXXXX, nr. XX, mun. Chișinău, deschis a sustras de la Andreev Vladimir un aparat foto de model „Canon 650D” la prețul de 9500 lei, dotat cu obiectiv de model „Canon 18 mm – 135 mm” la prețul de 5000 lei, în care era instalat un card de memorie de model „Transcend” la preț de 500 lei, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul infracțiunii, cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 15 000 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care, invocând blândețea pedepsei, a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de

condamnare conform învinuirii formulate la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, argumentând următoarele:

- aplicând prevederile art. 90 Cod penal, instanța nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat, inclusiv și pentru infracțiuni similare;

- inculpatul a săvârșit infracțiunea asupra unei persoane cu gradul I de invaliditate, cu dificultăți locomotorii, care prezenta semne evidente de vulnerabilitate fizică;

- pedeapsa stabilită nu va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017 apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia Boț Alexandr a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate Colegiul a menționat că, deși instanța de fond just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, pedeapsa stabilită acestuia cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este prea blindă și nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale, iar instanța de fond la numirea acesteia nu a ținut cont de prevederile art. 7, 11 alin. (7), 61 și 75 Cod penal.

În consecință, instanța de apel a menționat, că inculpatul nu este la prima abatere și a săvârșit infracțiunea după aproximativ 4 luni de la executarea pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei raionului Primorsckii, reg. Odessa, R. Ucraina din 10.04.2013, în speță nefiind constatate circumstanțe care ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite, sau aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de inculpat și avocatul acestuia Stoianova O., care, solicită, casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În argumentarea soluției solicitate au invocat următoarele:

- pedeapsa numită este inechitabilă la stabilirea căreia nu s-a ținut cont de faptul că, Boț A. a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, prejudiciul cauzat a fost restituit părții vătămate;

- reeducarea și resocializarea inculpatului este posibilă fără privarea acestuia de libertate;

- Boț A. nu a fost condamnat pe teritoriul R. Moldova, iar din momentul pronunțării sentinței până la examinarea cauzei în instanța de apel acesta a avut un comportament exemplar.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, menționând că acestea urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece soluția instanței de apel privind excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, este justă și întemeiată fiind acordată deplină eficiență principiilor generale de aplicare a pedepsei. Consideră că instanța a ținut cont în deplină măsură de gravitatea infracțiunii și de modul de săvârșire a acesteia, de persoana celui vinovat, precum și de toate circumstanțele atenuante și agravante prezente în speță.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul conchide că, motivele invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Analizând recursurile declarate Colegiul constată, că recurenții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor în baza căruia Boț A. a fost condamnat, criticând hotărârea contestată doar în partea stabilirii pedepsei, considerând-o prea aspră, solicitând menținerea sentinței, prin care inculpatul a fost condamnat cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

La acest capitol, instanța de recurs remarcă, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului Penal.

Conform principiului individualizării pedepsei, prevăzut de art. 7, 11 alin. (7) Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a acesteia, reflectate la art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată vinovatului, trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, prevăzute la art. 61 Cod penal.

În același rând, Colegiul reține că, categoria și termenul de pedeapsă ce urmează a fi stabilit, este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora, prescrise în art. 78 Cod penal.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (7) Cod penal, antecedentele penale pentru infracțiunile comise pe teritoriului altor state urmează a fi luate în considerație la individualizarea pedepsei pentru o nouă infracțiune săvârșită de aceeași persoană pe teritoriul R. Moldova.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal în baza căruia a fost condamnat Boț A., prevede pedeapsa închisorii de la **5 la 7 ani, cu (sau fără) amendă de la 850 la 1350 unități convenționale**. Reieșind din cele menționate și ținând cont de faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată, noile limite de pedeapsă cu care urma să opereze instanța sunt de la 3 ani și 4 luni până la 4 ani și 8 luni închisoare.

Astfel, pedeapsa stabilită inculpatului de 4 ani închisoare, fără amendă, se încadrează în limitele normei penale date, adică instanța de apel i-a aplicat pedeapsa ținând cont de noile limite, care au fost reduse cu 1/3 .

De rând cu cele menționate, Colegiul constată că, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanța de apel, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, iar stabilirea pedepsei cu închisoarea și dispunerea suspendării executării

acesteia luând în considerație gravitatea infracțiunii comise, modul de săvârșire a acesteia și personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere și a săvârșit infracțiunea doar peste 4 luni de la executarea pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei raionului Primorskii, reg. Odessa, R. Ucraina din 10.04.2013, nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale și nu ar contracara săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și altor persoane.

Totodată, instanța de recurs atestă că, circumstanțele la care au făcut referire recurenții în cererile de recurs, (căința sinceră, lipsa prejudiciului) au fost reținute de instanțele de fond ca atenuante, fapt care a permis stabilirea pedepsei inculpatului mai aproape de limita minimă prevăzută de sancțiunea normei în baza căreia acesta a fost condamnat, fără aplicarea pedepsei complimentare (amenda). La acest capitol, Colegiul mai reține, că în cazul în care instanțele de judecată au constatat circumstanțe atenuante și au redus pedeapsa, după caz până la minim, aceste circumstanțe nu mai pot servi temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

La fel, Colegiul relevă, că nu poate fi reținută ca circumstanță atenuantă „*recunoașterea vinovăției*”, deoarece, după cum s-a specificat anterior inclusiv și în decizia instanței de apel, prezenta cauză a fost examinată în procedură simplificată, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, iar o condiție obligatorie pentru examinarea cauzei în procedură simplificată, și beneficierea inculpatului de reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea, este ca acesta să recunoască săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, fapt consemnat și în doctrina de specialitate, care stipulează că **recunoașterea vinovăției** care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) CP, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept i se acorde o dublă valență juridică.

Astfel, Colegiul penal statuează că pedeapsa închisorii și modalitatea de executare a acesteia aplicată lui Boț A. de către instanța de apel, a fost stabilită și individualizată corect, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

Prin urmare, recurenții critică măsura de pedeapsă aplicată lui Boț A., ca fiind una prea aspră, astfel, în opinia acestora, s-a comis o eroare de drept ce ar

genera casarea hotărârii atacate, însă eroarea stipulată în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referire în recursuri, nu persistă în speță, deoarece hotărârea contestată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, cauza fiind examinată fără careva abateri de la normele materiale și de procedură, just fiind apreciate circumstanțele de fapt și de drept, iar pedeapsa stabilită a fost corect individualizată în concordanță cu prevederile legii.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectul invocat, dispunând inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Boț Alexandr și avocatul acestuia Stoianova Olga împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, în cauza penală în privința lui *Boț Alexandr*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 februarie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

